

Redacció i Administració:

CALABRIA, 104, 2.^{on}

Dels treballs pu-
blicats, en seràn
responsables els
:: seus autors ::

10 cèntims

EL XÀFEC

Periòdic independent

Sortira cada 15 dies

ANUNCIS A PREUS
: CONVENCIONALS :

No 's retornen
els originals, en
cara que no 's
:: publiquin :::

10 cèntims

Avís

Garrigans: os donem el crit d'alerta, perquè ens consta hi ha elements de Can Petita, desacreditats, que no poguent obtenir els vostres sufragis per la seva valua personal i honoradés política, no senten l'escrúpul de requerir-vos explotant indignament el nom d'una digníssima persona avui allunyada de la política.

Aquest fet no necessita comentaris per exercar el procediment d'aquesta gent que merca-deja amb la honorabilitat de respectabilíssimes persones que'l seu quietisme és la condemnaió de tota l'història política de Can Petita.

¡Centinella alerta!...

III

Quan sortirà aquest nombre ja s'haurà fet la proclamació dels candidats que deuen lluitar contra el caciquisme, d'aquest caciquisme que fa més de quaranta anys que mina i còrca a nostre poble, que batega contra el pensament col·lectiu, que va contra tota idea contrària de la pensada per ell que tot ho supedita al seu interès personal, que desafía al poble, que no'l vol seguir i sotmetre's a la seva autoritat, despreciant el cens, menyspreuant el nombre, volen copar, no respectant ni minories, en una paraula, que considera a tots els que no'l creuen com a paries de la societat.

Ell no coneix la transigència, no la vol, l'odia, tot ho vol per ell, en tots els seus actes sols impera aquell pecat que per què com va posar Deu el primer entre els capitals: la supervia.

¿Guanyarem? Diumenge ho sabrem. Emperò encara que perdessim, que no ho creiem, ja hem guanyat.

¿Gireu els ulls enrera i ho veureu.

¿Qué era nostre partit sis o set anys abans? Uns quants abnegats, molt pocs que amb fe apostòlica lluitaven en from dels cacics convençuts de que havia de ser enrotllat per la seva forsa, i per això lluitaven, semblant la lleu de la redacció. Erem copats, emperò aquest copo va arribar un jorn que's va perdre, i és que el nombre dels convençuts va

creixa i es va imposar malgrat el traïdor, el Judes que's va vendre.

L'opinió va fer neixer a nostre periòdic. La calúnnia s'alsà contra d'ell, i els satèlits del cacic comensaren una lluita sorda de despreci, de "boicotaig" contra d'ell. Era titllat qui el llegia i apuntat a la llista dels sospitosos qui el comprava. Deien que era un paperot indecent i alsaven una creuada entre els forasters per a que no'n fessin cas.

Avui ja ho saben; El XÀFEC és esperat i amb desig per tothom, i els forasters no s'amaguen de comprar-lo, i en el teatre ja hem vist com senyoretetes el llegien durant els entre-actes, i en el mateix establiment un dia al matí d'un diumenge quan tocava la banda, varem contar que deu persones diferents el llegien en el jardí. Forasters hi han hagut que al mateix Claricia li han demanat si el venia, i an en Pere, el fill, li han significat la conveniència de que'l tinguessin.

¿Com canvien els temps! ¿Mireu si hem guanyat!

I és perquè la raó s'imposa i per la llei senyora del progrés ha d'anar a baix tot lo dolent. Això ens alenta i ens alentarà sempre a proseguir i a lluitar amb fe, per grosos que siguin els contratemps que patim. Encara que perdem, cacic (que la fatalitat no voldrà que sigui), lluitarem amb fe, convençuts de que la raó s'imposarà si no amb any amb deu.

¿Quina és la tramoia que porten? Ni ells mateixos ho saben. Copos, proclames, estratagemes, demanin la rabia se'ls menja, el despit eis cega.

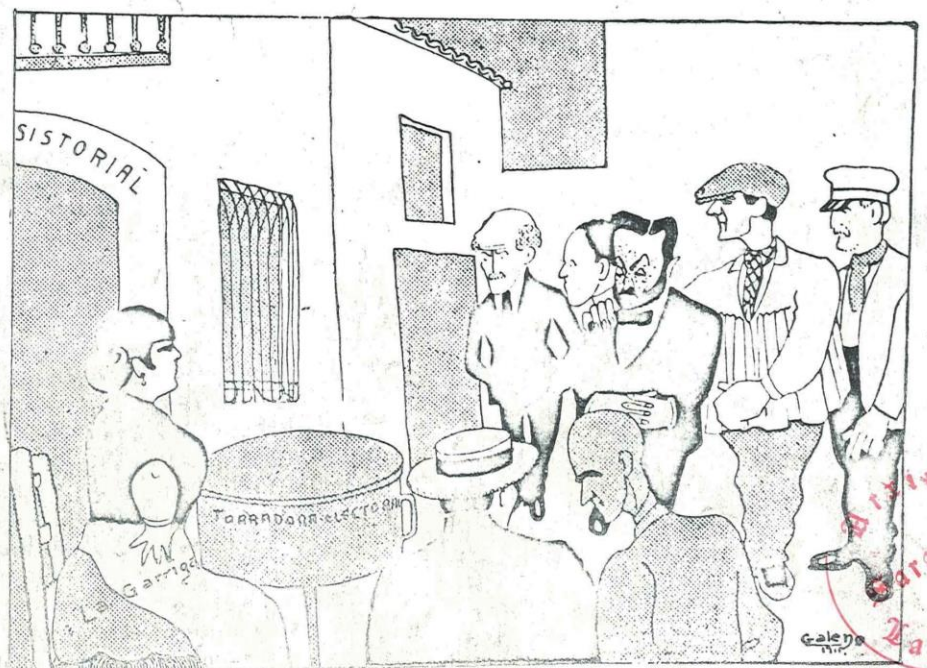
Escolteu si és cert.

Dijous l'alcalde va convocar als concejals que devien quedar en el bieni prop vinent, per tractar d'eleccions.

Tots hi assistiren menys el senyor Fonollosa.

Els digué que pensaba fer-ho aixís aquest any, puig tenint que esser companys seus creia que seria millor poguer-los triar. Aleshores va dir que fossin persones com cal i no ¡rimples! Ja os diré noms que'm vagin bé, i aixís ho va

CASTANYADA ELECTORAL

La Castanyera. — ¡Apa nois calentes i grosses. Veiam qui les treurà del foc enguany que van mal donades.

fer, i com se vulga que'l senyor Boget li va objectar que'ls eren persones disciplinades i que hi havia un comitè nomenat per fer la designació dels candidats del partit popular, l'alcalde contestà que ell no volia sapiguer res amb comitès, i que s'hi feia de... vaja no volem dir la frase, que tan sols és digna d'un com ell.

Els va donar un ultimatum dient que'ls esperava la resposta fins divendres al vespre a casa seva.

¡Pobre superviós, ja ho diu el ditxo que l'ignorancia sempre hu ha estat!

Els allò del qüento d'un portugués: "Castellano, si me sacas del pozo te perdonaré la vida".

Inútil és dir-los que amb tipus aixís no s'hi poden tenir tractes. Volem dir que'n Pepet a hores d'ara encara espera.

¡Si no fos el Còdig Penal que'n farien d'etzegallades molta gent!

Redemció

II

El govern del poble és patrimoni exclusiu d'aquells homes que sempre han posat l'ideal patri del damunt de les conveniències particulars i personals.

Els fets, en el determini de molts anys, ens han demostrat d'una manera indubitable que'l partit de Can Petita no ha fet més que una política exclusivista en benefici propi i dels seus satèlits, sense dret, com deixem dit abans a regir els nostres destins, perquè constitueix un atropell posar-se enfront d'un partit d'homes progressius que, treballen ardidament moguts pels bategs de la consciència popular que'ls inspiren, poguent-los, com poden fer, senyalar amb el dit com a uns vulgars mercaders de l'administració municipal.

No hem perdut pas la memòria encara per recordar a nostres llegidors que'ls de Can Petita i els seus homes han sotsmes sempre son patriotisme en el curs de la seva actuació, a les circumstàncies del moment, sense tenir en compta per res les justes aspiracions del poble, proclamades i ateses per ells solsament el temps just del període electoral. Han sigut uns veraders panells de campanar, sense programa ni orientació política per poguer encaminar el seu esforç i els seus treballs cap a una nova regeneració, per poguer aixís satisfer d'una manera complerta i justa els anhels de tots els bons garrigans. No han pas volgut, garrigans, com veieu, fer-se sen aquest noble desig que resta encés en el cor de tots els bons fills del poble, que esperen encara dies més venturosos, i confien amb aquells que posant en joc totes les males arts polítiques escalen els llocs que mai podrien aconseguir pel seu esforç personal ni per la seva valua, i en deserten covardament per entregar-se al enemic. Això vol dir que, malgrat els contratemps soferts, i els desenganys d'aquets polítics insolvents sense vergonya ni dignitat política que han sotsmes al poble per un quan temps més al poder de

Can Petita, no ha deprimir l'ànim del partit popular perquè els deixi lliure en el camp d'operacions i poguer sotsmetre més estretament al poble en el cercle d'opressió a que tants anys hem estat junyits. Esteu equivocats si això penseu, doncs amb el vostre mal comportament, la política immoral que heu seguit, i l'oportunisme desenfrenat aplicat en favor vostre ha mantingut més viu encara en la consciència popular el foc del patriotisme per fer-vos cara en les properes eleccions del diumenge, i descarregar sobre vostre, tot l'oprobri de que's fan mereixedors els homes traïdors que amb el sant nom de llibertat i la justícia mangleixen escandalosament com uns vulgars mercaders amb els sentiments d'un poble que espera l'hora suprema de desfer-se de l'esclavatje a que l'han sotsmes els de Can Petita.

Nosaltres ens hauríem d'equivocar molt, que en el pròxim diumenge el poble no pogués proclamar ben alt la seva supremacia per damunt d'aquesta política funesta sostinguda fins avui pels que's diuen definidors de la moral política: els de Can Petita i els seus homes. Tenim motius per creure-ho aixís, tenint en compte que, aquells que de veritat senten el desig de portar a la seva afirmació els ideals de lliberació avui tempejats per la venalitat dels de Can Petita i el Noi Pedrals, se'ns posaran indiscutiblement al nostre costat, única manera d'assolir aixís el seu propòsit: la victòria.

No hi ha dubte, garrigans, aquesta és per nosaltres, si teniu un gest de dignitat quan si-gueu requerits i apremiats amb amenasses pels detractors de la moral política, de tirar-los-hi en cara, que'ls ha valgut durant tants anys poguer anar vivint a costes de la vostra benevolència i fer-vos víctimes de la mateixa fent una mala obra en el Municipi.

Digueu-los-hi quins homes ens han portat per administradors que no hagin deixat una estela d'agraris contra els seus enemics polítics, guiats només que per un fons de perversitat que l'orgull no'ls ha deixat despullar-se'n.

No cregueu que això sigui no més que un verbalisme o una justificació apropiada per fer una contra sistemàtica, no; perquè tots sabeu que'ls polítics de Can Petita han arribat a la més baixa pràctica política per victimar als seus contraris esgrimint l'arma de la venjança personal. I no creieu pas que aquells que tenen una forta autoritat sobre aquell que l'ha portada a la seva realització hagin fet res per deturar-la, no precisament per lliurar al sacrificat de les ires del seu executor, no; tan solament per desència política, per tapar les immoralitats dels seus homes amb el mantell de la hipocresia i poguer fruir a satisfacció seva, sense por de ser vistos, de les conseqüències de la seva maldat. Ja parlarem un altre dia amb més extensió d'aquesta qüestió, que no dubtem causarà estupor fins an aquells que han viscut apartats de les lluites polítiques. Avui solsament apuntem el fet per argumentar la nostra peroració en el llarg camí de nostre rumiatje, que'ns serveix a la vegada, per jutjar davant del poble, la bondat d'aquesta política que pregonen hipòcritament tota la

gent de Can Petita, que's califiquen de "bones persones"; en una paraula, que són els agavalladors de la moralitat política i són la salvaguarda del poble amb el Noi Pedrals al davant.

Desprecieu, garrigans, tanta farsa i desvergonyiment d'aquets polítics que viuen a precari ajudats del vostre indeferentisme o de la vostra por. No hi cregueu amb les seves amenasses. Penseu que darrera vostre hi ha un partit que s'ha imposat la obligació de fer triomfar a tota costa els vostres anhels i que demanarà comptes dels seus actes an aquells que vulguin fer-vos víctimes de les seves males arts. Penseu serenament que ha arribat l'hora de dir als de Can Petita que no és invulnerable el seu poder perquè deixin caure el pes de la seva tirania sobre el cap d'aquells que han volgut discutir o censurar la seva mala obra o han adoptat una actitud de rebeldia.

Avui el poble és major d'edat per suportar la tutela d'aquest padrastrès, i esta capacitat dels drets de ciutadania que l'assisteix, i és perxò que'ns girem de cara amb ells per dir-los que'ns donem vergonya de que imperi una política suicida que's fa incompatible en els temps d'avui amarats d'aires sanitosos de renovació.

Digueu-los vosaltres també sense por, amb el cap ben alt, amb noblesa, i amb fermesa d'esperit perquè s'avergonyeixin més de les seves fetxories polítiques, i surtint de les vostres cases (que hi vindran per demanar-vos el vostre vot), arròcegant el llot de l'aigua calenta, que van destilant malignament, predicant-vos amb la més refinada hipocresia. Els de Can Petita os parlant amb perfídia, malgrat el vostre despreci, de portar homes al municipi que serant l'expressió del moviment patriòtic que ja veuen esmortuit, i no's cansaran de repetir-vos que aquets el faràn reviure fent obra profitosa, i de positius resultats, que no han sapigut fer durant tants anys de governar. ¡Farsants!! contesteu-los. Digueu-los que recordin les últimes eleccions que pactaren les més baixes conxorxes amb el Noi Pedrals; amb aquest que va vendre's per l'orgull de la primera vara, la seva dignitat i la de son pare, befant-se també de propis i estranys.

Digueu sense por, als de Can Petita i als seus homes, que responguin a les acusacions que tan categòricament els ha fet El XÀFEC durant dos anys seguits, amb la responsabilitat sempre de la seva firma i la del Còdig Penal. Que hi diràn els Fages, Polit, Petita Roselló, etz., etz., del comportament del seu testaferro el Noi Pedrals que amparat amb la seva influència atropella despòticament els drets dels seus representats. Digueu-los que surtin a la seva defensa públicament, tal com nosaltres acusem, o bé que's fassin solidaris de la seva conducta, que no es donguin vergonya de sortir de bracet amb l'home que'ls va servir de traïdor. Aixís donant la callada per resposta (que ells en diuen despreci però nosaltres en diem covardia), estant moralment incapacitats de portar el govern del poble que pretenen.

Digueu també an el Noi Pedrals quan os demani el vostre sufragis, que os expliqui per

que les fonts no's varen fer per subasta com acordà l'Ajuntament, costant TRESCENTS DUROS més del seu preu, encara que també és censurable fer unes fonts després de dos anys i en vigílies d'eleccions per conveniències polítiques.

Digueu-li també que justifiqui la seva TRAIICIÓ en les eleccions passades, i amb quina autoritat pot avui predicar una sinceritat desmentida amb la més baixa acció, execrada per tota la gent honrada; que justifiqui també l'impost D'ONZE pessetes sobre els porcs encarint la vida dels veïns i fent impossible la dels industrials.

Ell que volgue fer les fonts al hivern per raons humanitàries, per fer més soportable la crisi de la guerra a la classe treballadora, mantent encara vigent el dret de matansa que no hi ha cap raó que ho justifiqui si no és el desig de Can Petita de poguer realitzar les millores que'ns va prometre el Noi Pedrals amb aquell famós manifest.

Llargues i doloroses serien les acusacions que podríem fer contra tota aquesta gent, però ho deixem per millor ocasió, o sigui dintre de pocs dies.

Per a nosaltres ens és suficient avalar tot quan deixem dit, consignant els exemples de D. Salvador Dachs i D. Joaquín Fonollosa, que, per un gest de dignitat, es retiraren a emps a casa seva, deixant sols als representants de Can Petita: Polit, Roselló, Fages, Pedrals, etc. Tan monstruosa i equivocada, com nosaltres, veurien la política d'aquets homes que no volgueren que'l poble els fes també responsables d'haver contribuït a entronitzar el eudalisme de Can Petita pel qual han socumit ells.

Preneu exemple, garrigans, d'aquets dos senyors, i arreglreu-se en línia de batalla per batrer al enemic si voleu que hi hagi un part netament popular, i d'oposició a tot lo de Can Petita, que en les properes eleccions del iumenge proclami amb la victòria els vostres anhels de REDEMCIÓ.

AMENTACIONS D'UN ALCALDE

DIALEG CURT

Diumenge que ve senyors hi ha eleccions d'Ajuntament i si jo faig l'ensopit em poden fume al carrer i si me prenen la "vara" no la veure ja mai més! Que pel poble hi ha uns aletes, que estudien quina et farà. Jo que soc un home guapo i ben plantat d'allò més, que veteixo amb elegància hi em pentino a la "dernier", i no'ls hi sembla fora llàstima que'm giressin del ravés? i Tan bona vida que passo gastant i sense fer res! No creguin que matinejo

Sempre me llevo tardet. Esmorso i encenc un puro, i apa nois, cap al carrer, faig la meua "passacalle" i a dinar se'n va en l'epet. Acabada aquesta feina, l'encenc de ral i al café, després faig una volteta i me'n vaig aon jo ja sé. A les set i mitja sopu, ja'm tens al establiment a fer el "burro" (amb les cartes), hu a xerrar, si molt convé; i a mitja nit, ben tocades cap al llit hi falta gent. ¿Que'ls hi sembla si es pateix? ¿Si fer d'alcalde no'n sé? Vaja, no vui que s'acabi vui que duri dos anys més, faré una candidatura que'n a mi me vagi bé; posarem en Pla i en Roch i an el meu cunyat Pepet, i guanyaré si m'ajuden el Noi Polit i en Joanet. Aleshores "pan i pipa" faré al XAFEC i an els séus. i Mirin que seria consciència que jo manar no pogués! Altra volta dur la "mula", passejant-la pels carrers, que no fassi matinata? no pogué anar al café? i treginar la mesquita, i el burro no poder fer? He de guanyar... com s'entent ja'ls dic jo que guanyaré, puig mi faré a mossegades per sortir amb lo meu intent, si conve fins tupinades, ja ho veurant com ho faré.

MAXIM

XAFEGADES

Ens hem enterat que l'altre dia la imponderable "Murica" caigué dintre d'una fanguera, en un forn d'obra, siguent precis l'auxili dels treballadors per treurent-la.

Un individu que casualment trovà an el Noi del Cement, li explicà lo ocorregut, i aquest li contestà: "Més enfangat estic jo i ningú m'ajuda".

Vaja, Pepet, que'l poble està per tú.

ooo

L'altre dia en Valencia, l'autèntic, el de la panxa i el bastó, parlant amb una senyora de les fonts, li digué: "Bé si ha de coneixer que hi ha algú en el Municipi".

De manera que ja sabem que també és responsable d'haver-se gastat trescents duros de més per no complir els deures de representant.

ooo

L'altre dia un senyor anà a visitar a l'alcalde per assumptes de la seva competència, i segons va dir-nos, no marxà molt satisfet, al extrem de dir una serie de disbarats que no podem repetir perquè potser el pare d'aquet ens ficaria an aquell sac que des de la publicació d'EL XAFEC té preparat. N'obstant, nosaltres condensarem la seva peroració amb el pensament de Mme. de Pusieuse que diu aixís: "Dos especies de hombres hay con los cuales no conviene tratar: los malos y los necios".

ooo

L'adroguer de "La Primitiva" (a) Valencia, és home que no's resigna davant de qual-sevol contratemps, ni plorant els 150 manxegos de l'ala. Doncs bé, jubilat en l'art de degollar amb el ganivet, prent l'alternativa per degollar amb l'espasa fent de torero. i Ah fillets de Deu si l'haguessin vist com nosaltres passant, no de "muleta", sinò les de Caïn amb un "toro"! Aquella imponderable panxa li anava d'un cantó a l'altre com una pèndula de rellotje a les embestides d'aquella bestia, fins que exclamà: "Això és pitjor encara que heu re-se-les amb EL XAFEC".

Després dubtarà que EL XAFEC no'l tracte bé.

ooo

Cullida al vol.

El Noi del Cement d'ensà que fa de senyor i fuma amb la mà dreta per distinguir-se més, juga a pilota, però ho fa tan malament que un dia el seu company de sport li digué: "Noi, per tornar-te les pilotes a tú necessites EL XAFEC".

Gràcies, senyor, pel favor.

ooo

Tenim notícia que l'hereu Petita entusiasmat pels goigs que EL XAFEC li va dedicar en el nombre passat, va tenir la santa inspiració de posar-hi música, de manera que, ha no trigar gaire, gosarà d'una gran popularitat.

Nosaltres també voldrem contribuir a la mateixa, agraïts d'aquesta atenció inmerescuda, fent impressions discos fonogràfics, en obsequi a nostres llegidors.

ooo

CORREUS

Cartes d'estingudes en Llista per desconèixer's els destinataris:

De Barcelona, Manuel Vila, carrer de la "Cruz", núm. 3; de ídem, Sr. Flese (per La Garriga) Bigas; de procedència desconeguda, Francesc Llibre, Llista de Correus; de La Garriga, Superiora du pensionat du Saint Gervais (Seine).

Aquesta última ha sigut retornada per no haver-se trovat el destinatari.